

kakor je bilo naznanjeno, cerkveno, župnijsko in občinsko ljutomersko vino po dražbi prodajalo, in sicer po 120—145 fl. štartinjak. Občinsko se je draže prodalo nego cerkveno in župnijsko; glavni uzrok mislim je ta, ker je bilo pozneje brano in se zato o času dražbe boljše okusiti dalo. — Prodalo pa se je letos že tudi po 154 fl. štartinjak, slabejšega je dobiti tudi po 110 fl. — Kvaliteta je v obče prav dobra, le kupeev je malo, ljudje pa bi radi brž ko mogoče blago v denar spravili, ker že vsak denarja komaj čaka; marsikteri bo prisiljen, dobro blago za slabo ceno prodati.

Zavolj kuge, ki se neki na Ogerskem in Hrvatskem nahaja, je tukaj meja zaprta in vojaki na straži nastavljeni. V nedeljo 8. novembra zjutraj grejo štajerski tesarji, ki so bili na Ogerskem na delu, domu. Na meji se eden izmed njih spré s tražečim vojakom, zarad česar, se še gotovo ne ve; a vojak nastavi puško, ustrelji za njim in ga tako nesrečno zadene, da se tesar le še 5 stopinj storivši s klicem: „Jezus, jaz moram umreti!“ mrtev zgrudi na tla. Revez zapusti ženo iz dvoje otrok. Ali je bilo ravnanje vojaka postavno ali ne, bo preiskava dognala.

Od sv. Petra pod sv. gorami. (Pusti pokojnim v miru počivati!) Neki prevzeten fantalin se ga je na vseh Svetnikov večer dovolj narskal misleč, da je boljše duše napajati, kakor zanje moliti. Poda se potem na pokopališče, kjer so pobožni gomilice pokojnih z lučicami kinčali in v hvaležnem spominu klečé za preljube pokojnike molili. Predrzen oskrunjevalec je pa začel pokojne z — „grüß' ti Gott, tukaj ležiš?“ — pozdravljati, burke vganjati in si norca delati iz onih, ki so lučice prižigali. Kodar je rogovilil po noči, ne vem. Dušni dan zjutraj, ko so farani zahajali v cerkev, je šel na svoje zidarsko delo v Bizelski grad, tam pa z visočine zdrknol in nevarno padel ter si nogo in roke polomil. Da ni bil vreden, z rajnimi se združiti, je očitén dokaz božje milosti, ki ga je živega ohranila, naj bo živ vzgled svojim tovarišem in glasen klic vsem — moli za pokojne in pusti jih v miru počivati! Starši! kakošnih si želite otrok, da enkrat na vaši gomilici molijo: ali da pijancev, ki sveti kraj skrunijo? Izrejte jih v mladosti v kršanskem duhu, sicer dorastejo divjaki, kakor ono pijanče!

Od sv. Tomaža pri Veliki nedelji. (O letnem pridelku.) Pšenica, rž, ječmen je bil le srednji rod, oves je močno obrodil, kder ga ni toča stepla. Koruza se je dobro obnesla; krompir srednje in je mnogo bolnega. Hajdina je bila rodna, kakor že dolgo ni bila tako, da so je nekteri gospodarji do 150 vaganov dobili; kder pa je 15. den avgusta toča potolkla, tam še je toliko ni bilo, kolikor so je vsejali. Repa je drobna. Jabelk je malo bilo in so jih po 10 do 15 gld. polovnjak prodavali. Hrušek bilo je več; nekteri so tudi sliv mnogo imeli in jih po 5 do 6 gld. polovnjak prodavali.

Vina je tako malo, da se mnogim vinogradnikom še delo ni splačalo.

Lahonščak in Korački vrh sta le tretinko navadnega pridelka podala, drugi vrhi pa še toliko ne. Prodava se po 50 do 60 gld. polovnjak. Pred nekaj dnevi bil sem v Ormužu na kolodvoru, kamor so vozniki dovažali iz več vrhov ormuškega okraja vinski mošt, da se je po železnici odposlal, in ti so mi povedali, da je bil pokupljen po 100 in 120 gld. štrtinjak, najdražje neke gospe je bil za 150 gld. štrtinjak. Tudi iz Hrvatskega iz Vínice sem izvedel, da prodavajo po 7 do 10 gld. vedro. Nekaj se tudi čuje, da ide cena bolj nazaj kakor naprej.

iz Ptujkega polja. (Vinska letina.) V Halozah, ki so letos razglašene zarad posebno dobrega vinskega pridelka, ni povsod tako sijajno, kakor se govori. Na gornji strani okoli Borla je letina slabejša od lanske, le na spodnji strani na Gruškovecu in sosednjih vrhjih je boljše od lani. — Pri sv. Miklavžu je obče tudi boljše od lani. Splošna cena je 130 štrtinjak, v Halozah tudi po nižjej ceni.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Kako malo zaupanja da imajo ustavaki v obstanek sedanjega, edino le Nemcem in nemškutarjem ugodnega ustava, ki je deželam politične pravice skrčil in v sredino na Dunaju preložil, se kaže ravno zdaj, ko so se svetli cesar s cesarico v drugič podali na Česko na jesenski lov v Pardubiških logih. Ustavaki se tresejo kot šiba na vodi, da bi njih mogočni nasprotniki, česki velikaši, s cesarjem pri lovskih pojedinah kaj o politiki govorili. Novine tolažijo dan na dan prestrašene ustavake: Nič se ne bojte, saj nema to potovanje političnega namena! — Strah je menda za zdaj res še prazen, ker v ces. spremstvu ni političnih mešetarjev, brez katerih se ničesar ne dožene. Tega pa ustavaki ne bodo mogli zabraniti, da ne bi cesar zapazili čudne prikazni, kako da jim vsikdar zvesti česki narod zdaj v drugič v lepih sprejemih svojo udanost očitno kaže, v državni zbor pa stanovitno in zaporedoma take poslance voli, ki ne gredó v drž. zbor. Ker niso ustavaki ob poslednjih volitvah ne enega mesta v českih okrajih pridobili, si utegnejo cesar vendar le misliti, da tako ne more obstati, marveč treba — pravične sprave.

Kranjsko. Minister trgovine je razpustil ljubljansko kupčijsko zbornico. V čem da bi se bila pregrešila, svet ne ve, le toliko je znano, da je bila kranjska kupč. zbornica že zdavno — nemčurjem in ljubljanskim ustavakom trn v peti, ker je po večini narodna. To je menda tudi uzrok bil, da se ji — edini zmed vseh drugih — v postavi o direktnih volitvah ni dovolil zastopnik. Upajmo, da tudi Slovencem enkrat solnce pravice zasije!

Ogersko. Zbornica ima zdaj opraviti s premembami, ktere je ob pretekli sesiji gosposka zbornica pri volilni, notariatski in odvetniški postavi napravila. V nekterih stvareh popušča zbornica poslancev, v drugih pa ne. Prav viharna je bila seja, v kterej je šlo za to, kateri jezik bi naj v notariatskih pismih postavno veljaven bil. Po prvotnem načrtu je bilo to strankam na voljo dano; zdaj pa je predlagal odbor, da naj to odloči minister pravosodja! Po dolgem besedovanju, med katerim je marsiktera grenka in krivična letela na nemagjarske narodnosti, je pa vendar obveljala prvotna določba, da smejo stranke tirjati pisem v svojem jeziku.

Bukovina. Federalistični časnik „Osten“ na Dunaju poroča v dopisu z Bukovine to-le, kar je tudi za nas Slovence silno mikavno: Nadvojvoda Rainer, poveljnik deželne brambe takraj Litave, je bil tudi v Sučavi, kder se mu predstavi med drugimi tudi učiteljstvo rumunske, grško-iztočne gimnazije. Na vprašanje vojvode, v katerem jeziku da se na gimnaziji podučuje, odgovoré profesorji, da — v nemškem! Nadvojvodi se to vendar prečudno dozdeva ter vpraša na dalje: „Pa vsaj imate vstrieinih razredov, v katerih se v rumunskem jeziku podučuje?“ Žalostnega obraza rečejo profesorji, da tudi paralelk z narodnim učnim jezikom ni! — Na to reče nadvojvoda ves nevoljen: „To je prečudno stanje; mislil sem, da se na tej gimnaziji v rumunskem jeziku podučuje, ker si vsako ljudstvo najložje v svojem maternem jeziku potrebnih vednosti pridobi!“ Postavi, bralec, povsod namesto „rumunskega“ — slovenski jezik, in najdeš z nadvojvodo žalostno stanje naših gimnazij.

Vnanje države. Na Pruskem se je pred enim tjednom „boj za omiko“ v vsej svoji surovosti in gnjusobi pokazal. Prognani kaplan Schneiders je služil v farni cerkvi v Treviru peto mešo, ko pridere v cerkev več žandarjev in policajev, ki prerijejo do omrežja pred velikim altarjem, ljudstvo se pa za njimi vali. Navstane strašna gnječa, hrup in kričanje. Po blagoslovu silijo žandarji in policaji še dalje pred altar, ljudje za njimi ter se podere mrameljnato omrežje. Ljudstvo skuša policajem pot do altarja zaleči; duhovnik odloži brž pri altarju mešno opravo, policaji ga pa zgrabijo in v ječo odpeljejo, potem ko so pred altarjem z golimi sabljami po ljudeh mahali in si pot do nedolžnega mešnika delali. Ljudstvo je spremljalo do ječe svojega pastirja, ter je silno razdraženo.

Nemčija dobi zdaj še tretjo vrsto vojaštva, namreč črno vojsko (Landsturm). V njo se vpišejo za 10 let dosluženi vojaki, kateri dobijo po tem takim namesto 12 — celih 22 let vojaške službe! V Nemčiji se bodo toraj fantje le zato rodili, da — cesarja služijo! Nasledek tega pa bo, kakor je poudarjal kat. poslanec Bellestrem, da bodo morale tudi druge države Nemčijo po-

snemati, in tako postane Evropa — velika kasarna. —

Na Španskem še zdaj nič odločilnega ni. Kraljeva armada, ki večkrat republikance natepe, obseda zdaj trdnjavo Irun, na franc. meji, kder utegne te dni hud boj biti, ker skušajo republikanci trdnjavi na pomoč priti. — Kraljev brat Alfonzo, dozday poveljnik vojaškega oddelka, je od kralja poslan v važnih poslih do nekterih vlad, tudi na Dunaj pride.

V zedinjenih državah severne Amerike so bile volitve v drž. zbor, ter so močno zmagali nad liberalnimi republikanci demokrati, ki so pa v Ameriki blizo to, kar pri nas v Avstriji — federalisti. To je prav dobro znamenje!

Razne stvari.

(Varujte se sleparjev!) Te dni sta hodila okoli Maribora dva tujca; eden blago prodaja, drugi pa starine kupuje. Oba posebno rada farože obiskujeta. Ta, ki starine išče in kupuje, je trdil, da je inšpektor c. k. dunajskega muzeja, in da ima letne plače 3000 gld.; kazal je tudi pobotnice skoro vseh župnijstev mariborskega in ptujskega okraja. Med drugim je pravil, da je za dunajski muzej kupil ptujske Gore monštrancijo za 3000 gld. Dozdeva se mi pa, da oba druga nista, kakor sleparja, ki bi rada iz cerkvenih in župnijskih denarnic dober zaslužek imela. Tega sem se prepričal posebno pri slednjem, ki starine išče in kupuje. Zavoljo prevelikega nadlegovanja sem mu pokazal neki medeni luster, ki se več ne rabi, in da si ravno sem za njega že imel 8 gld., mi je ta samo 2 gld. obečal rekši, da več ni vreden. Po mnogem besedovanju sem se srečno obeh brž ko ne judov rešil, kar tudi drugim želim. — (Eden, ki se ni dal opehariti.)

(Javna varnost v Bisterški okolici) se lahko meri po tem, da sta v ednem tjednu dva napada mogoča. 31. okt. so v Ciglenici tik mesta hudobneži napadli 3 delavce in 6. novemb. v noči so v Laporji posestniku St. S a g a d i n u odpeljali voz, potem še kobilo in konja, ktera so vpregli in se veselo odpeljali. Živina je črne barve, voz (Steurwagen) še celó nov, zeleno pobarvan, košarica na njem je žolto pobarvana. — Vsakdo bodi proščen, če zapazi kje te stvari, da to nemudoma dotičnemu županu naznani.

(Požar.) Iz Pišec se nam poroča: Pretečeni pondeljek o 1/2 četrti uri na večer je pogorel velik in močen hram (škedenj) Janeza Liparja, posestnika v Blatnem, obč. Głoboko. V njem je bilo več sodov in 120 veder mošta. Pogorelo je vse brez kake otetbe do tal. Zavarovan je sicer bil, pa le za čisto malo (če se ne motim, le za 200 gld.) Vzrok ognja še ni znan; vendar se sluti, da je zapalil neki hudobnež, tujec, kteremu se je mož zameril.